

Det næste Andragende er Andragendet under Nr. 42. Det angaar ogsaa en stor Sag, som navnlig vedrører Smaafolk, og jeg tror, det er en Sag, som vil komme til, hvis den ellers kan blive støttet baade fra den ene og anden Side, at gjøre meget Gavn og navnlig for Smaafolk ude paa Landet. Det er et Andragende fra Formanden for „Foreningen for Udførsel af Havesager“, Mads Johansen af Sødinge. Jeg kan ganske kortelig sige om denne Mand, at han er en Mand, der ved egen Energi og Dygtighed har forstået i den Grad at bryde igjennem, at selv vore høieste Landbrugsautoriteter have fundet, at det var en Mand, der burde tages særligt Hensyn til. Han er kommet ind paa denne Vej paa den Maade, at han som ung Mand kom hjem og skulde understøtte sine Forældre og altsaa drive deres lille Jordlod. Derved kom han ind paa at dyrke Havesager, og han har nu bragt det saa vidt ved en Energi, der søger sin Vige, at han f. Ex. selv er reist til England og der prøvet — og det er ogsaa lykkes ham — at lære Engelse, for derved at faae Selighed til at staa Afstæning for disse Havesager. Denne Mand har ogsaa faaet den Anerkjendelse — det forekommer mig virkeligt, at det er, — for sin Virksomhed, at til de forenede jydsk Landhoforeningers Delegeretmøder ved Siden af de Mænd, der særlig have gjort sig berømte paa Landbrugets Omraade — som Docent Fjord, Professor Segelcke — indbydes ogsaa Husmand Mads Johansen. Man anser ham for at have udfoldet en saa stor Virksomhed for Landbruget i det Punkt, at man indbyder ham, og han møder paa Delegeretmøderne og holder Foredrag over denne Industri. Det er en Sag, som jeg tror vil faae den allerstørste Betydning navnlig for Husmændene paa Landet, der have en lille Plet Jord, og jeg haaber derfor, at den høitærede Minister vil tage denne Sag under Overveielse og komme til det Resultat, at saadanne Bestræbelser som de, der gjøres fra dette Havesagsselskab med en saa praktisk og energisk, moden og dygtig Mand i Spidsen, bør støttes. Derfor venters jeg, at den ærede Minister vil stille sig velvillig til denne Sag. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau), der er

Formand for vor Fællesforening i Sylland og har været med til at forhandle om denne Sag, meget bedre end jeg — jeg kjender ikke personlig videre til Manden — vistnok kan sige det Vidnesbyrd til mit, at han er en Mand, der i høieste Grad bør tages Hensyn til. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale dette Andragende. — Det næste Andragende er Betænkningens Nr. 52 og er fra Bornholms og Christiansøes Fiskerforening om at faae fuld Dagstjeneste ved nogle Telegrafstationer samt om Anlæg af et Par Telefonledninger. Vi ere jo altid stikkelige overfor Bornholm, da de berøbre ingen Sernbaner kunne faae. Disse Andragere mene, at det, de forlange, vil have stor Betydning for deres Virksomhed, og da vi have ment, at denne Sag burde i alt Fald nærmere undersøges, have vi i Finantsudvalget tilladt os at henvise dette Andragende til Ministerens Overveielse. Vi forlange ikke saadan uden videre, at der strax skal gjøres Noget, men at Ministeren vil overveie denne Sag og lade den undersøge, og hvis det er, som det ser ud til af dette Andragende og medfølgende Bilag, at det vil gjøre stor Gavn for Smaafolk paa Bornholm, kunde det være, at Indenrigsministeren kom til det Resultat, at der burde gjøres Noget for denne Sag, og saa veed han i alt Fald, at Finantsudvalget er enig om, at der maasse kunde gjøres Noget og tages Hensyn til disse Folk. — Det sidste Andragende under Indenrigsministeriet er Betænkningens Nr. 55, et Andragende fra 135 Beboere af Hannæs om en Telefonforbindelse med Telegrafstation paa Bjærgtet i Vesterhanherred. Fiskerne have 3 Mil til Telegrafstationen, og da det er et af de Steder, som det har Betydning for dem at komme i Forbindelse med, andrage de om en Telefonforbindelse. Da det ser ud til, at dette baade paa den ene og den anden Maade vil være til stor Nytte oppe i den barste nordvestlige Del af Sylland, tillader Udvalget sig derfor paa det Bedste at anbefale Andragendet og foreslaa det henvist til den ærede Minister.

Sammenlæsning: Indstilling Nr. 3, som angaar et Andragende fra Bestyrelsen for Husmandsforeningen i Sylland, vil jeg sige et Par Ord om. Det har glædet mig, at